

॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ इति भीष्मवधोऽष्टादशोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ ७९ ॥

सुवर्णपुंखैरिषभिः शितैः सन्नतपर्वभिः ॥ नादयन्सदिशोभीष्मः प्रदिशश्च महाहवे ॥ ६९ ॥ पातयन् रथिनो राजन् हयांश्च सहसादिभिः ॥ मुंडतालव नानीव च
कारसरथव्रजान् ॥ ७० ॥ निर्मनुष्यान् रथान् राजन् गजान् श्वांश्च संयुगे ॥ चकार समरे भीष्मः सर्वशस्त्रभृतां वरः ॥ ७१ ॥ तस्य ज्यातलनिर्घोषं विस्फूर्जितमिवा
शनेः ॥ निशम्य सर्वतो राजन् समकंपंत सैनिकाः ॥ ७२ ॥ अमोघान्यपतन्वाणाः पितुस्ते मनुजेश्वर ॥ नासज्जंत शरीरेषु भीष्मचापच्युताः शराः ॥ ७३ ॥ निर्मनु
ष्यान् रथान् राजन् सुयुक्तान् जवनैर्हयैः ॥ वातायमानान् द्राक्षं क्रियमाणान् विशांपते ॥ ७४ ॥ चेदिकाशिकरूपाणां सहस्राणि चतुर्दश ॥ महारथाः समाख्याताः
कुलपुत्रास्तनुत्यजः ॥ ७५ ॥ अपरावर्तिनः शूराः सुवर्णविकृतध्वजाः ॥ संग्रामे भीष्ममासाद्य सवाजिरथकुंजराः ॥ ७६ ॥ जग्मुस्ते परलोकाय व्यादितास्य मि
वांतकं ॥ न तत्रासीद्रणे राजन् सोमकानां महारथः ॥ ७७ ॥ यः संप्राप्य रणे भीष्मं जीविते स्म मनोदधे ॥ तांश्च सर्वान् रणे यो धान्येतराजपुरं प्रति ॥ ७८ ॥ नीतान् म
न्यंत जनादृष्ट्वा भीष्मस्य विक्रमं ॥ न कश्चिदेनं समरे प्रत्युद्याति महारथः ॥ ७९ ॥ ऋते पांडु सुतं वीरं श्वेताश्वं रुष्णसारथिं ॥ शिखंडिनं च समरे पांचाल्यममितौजसं
॥ ८० ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि संकुलयुद्धे षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ संजय उवाच
शिखंडी तुरणे भीष्ममासाद्य पुरुषर्षभं ॥ दशभिर्निशितैर्भलैराजघानस्तनांतरे ॥ १ ॥ शिखंडिनं तु गांगेयः क्रोधदीप्तेन चक्षुषा ॥ संप्रैक्षत कटाक्षेण निर्दहन्निव भा
रत ॥ २ ॥ स्त्रीत्वं तस्य स्मरन् राजन् सर्वलोकस्य पश्यतः ॥ नाजघान रणे भीष्मः स च तं नावबुद्धवान् ॥ ३ ॥ अर्जुनस्तु महाराज शिखंडिनमभाषत ॥ अभिद्रव स्वत्व
रितं जहि चैनं पितामहं ॥ ४ ॥ किं ते विवक्षया वीरजहि भीष्मं महारथं ॥ न त्वन्यमनुपश्यामि कंचिद्यौधिष्ठिरेवले ॥ ५ ॥ यः शक्तः समरे भीष्मं प्रतियोद्धुमिहाहवे ॥
ऋते त्वां पुरुषव्याघ्रसत्यमेतद्वीमिते ॥ ६ ॥ एवमुक्तस्तु पार्थेन शिखंडी भरतर्षभ ॥ शरैर्नानाविधैस्तूर्णपितामहमवाकिरत् ॥ ७ ॥ अचिंतयित्वा तान्वाणान् पिता
देवव्रतस्तव ॥ अर्जुनं समरे क्रुद्धं वारयामास सायकैः ॥ ८ ॥ तथैव च चमूं सर्वापांडवानां महारथः ॥ अप्रैषीत्स शरैस्तीक्ष्णैः परलोकाय मारिष ॥ ९ ॥ तथैव पांड
वाराजन् सैन्येन महता वृताः ॥ भीष्मं संछादयामासुर्मघा इव दिवाकरं ॥ १० ॥ स समं तात्परिवृतो भारतो भरतर्षभ ॥ निर्ददाहरणेशूरा न्वनेव क्रिरिवज्ज्वलन् ॥ ११ ॥

शिखंडीति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ विवक्षया विचारेण संशयेन वा ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥